

Correspondentie deze rubriek betreffende te richten aan:
Dr. A. H. B. Schuurs, Stadionweg 53, 1077 RZ Amsterdam.

ACUPUNCTUUR

Cursusgevers:

C. van der Molen, arts-acupuncturist

F. J. M. Neelissen, tandarts-acupuncturist

Voor deze eendaagse oriëntatiecursus bestaat een tamelijk grote belangstelling.

Inleiding

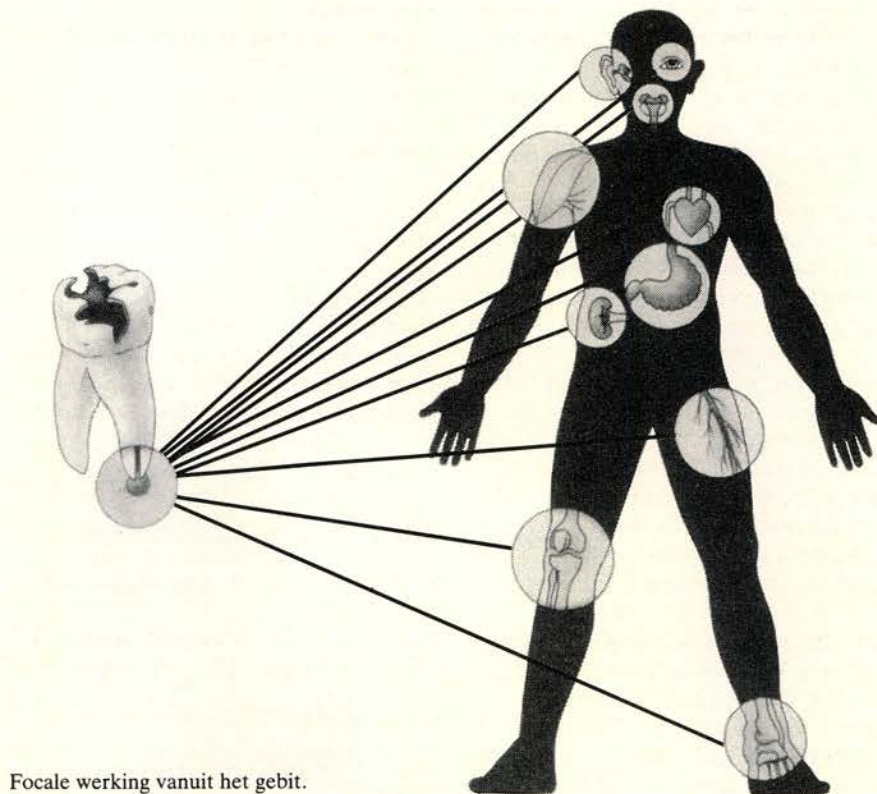
Beknopt en op afstandelijke wijze wordt het doel van de cursus, die voornamelijk de methoden van elektro-acupunctuur behandelt, uiteengezet. Elektro-acupunctuur is een diagnostische en therapeutische methode, die berust op het meten en beïnvloeden van elektro-biologische energie. Vooral vanwege de diagnostische mogelijkheden zijn veel tandartsen in acupunctuur geïnteresseerd.

Principes van elektro-acupunctuur

Ziekte kan worden beschouwd als een energetisch probleem, in termen van te veel versus te weinig, positief versus negatief, ying versus yang. In levende cellen spelen zich chemische reacties af die andere cellen (organen) beïnvloeden. Zo uit bij voorbeeld last hebben van de blaas zich in nierafwijkingen en problemen met gal of lever vertonen zich onder meer in geel oogwit. Vanuit deze optiek is het begrijpelijk dat de bestrijding van een afwijking in een bepaald orgaan niet effectief is indien de oorsprong van de afwijking in een ander orgaan is gelegen en door een 'focale' werking de genezing belemmert. Dit soort relaties tussen organen was empirisch reeds lang in China bekend.

De 'focale' werkingen kunnen door metingen op specifieke punten op de huid worden vastgesteld. De meetpunten, die onder andere door arterioveneuze anastomosen gekenmerkt worden, zijn met apparatuur opspoorbaar doordat zij een lagere elektrische weerstand bezitten dan hun omgeving.

Tussen een zeer groot aantal punten op de huid en bepaalde organen bestaat een direct verband. De verbindingslijn van deze huidpunten wordt meridiaan genoemd, te beschouwen als een energie-geleidingsweg. De meridianen – voor elk orgaan één – volgen bij iedereen een bepaald, vaak grillig, traject en eindigen op hand en voet. Is een orgaan gestoord, dan is ook de meridiaan energetisch gestoord, hetgeen tot uiting komt door van normaal afwijkende elektrisch-biologische meetwaarden. Bovendien zijn ook de structuren en weefsels



Focale werking vanuit het gebit.

onder de betreffende meridiaan verstoord. Er zijn steeds twee meridianen aan elkaar gekoppeld – en daardoor ook twee organen – die elkaars functioneren beïnvloeden.

Apparatuur

De elektro-acupunctuur-apparatuur (EAP) (volgens de Duitse arts Reinhold Voll) laat, indien de handen met elkaar worden verbonden normaliter meetwaarden van 82 zien. Een afwijking naar boven duidt op een energie-overschot, op ontsteking (-itis), een waarde lager dan 82 op een tekort aan energie, op degeneratie (-ose). Bij het meten moeten wel een aantal voorzorgsmaatregelen worden genomen; een droge huid is oorzaak van te lage waarden en stress van te hoge.

Door elektroden in de linker en rechterhand te laten nemen, door platen onder de voeten aan te brengen of door een band rond het hoofd te bevestigen kan op grond van afwijkende meetwaarden snel een indruk worden verkregen over in welk deel van het lichaam afwijkingen aanwezig zijn.

Worden specifieke meridiaanpunten aan handen en voeten gemeten, dan is er bij meetwaarden hoger dan 70 sprake van ontsteking (-itis). Een degeneratieproces wordt gekenmerkt door waarden lager dan 50. (-ose) (N.B. deze waarden zijn afwij-

kend van de eerder genoemde die gelden bij meting van hand tot hand.) Bij een uitslag van de wijzer naar bijvoorbeeld 80, is het van belang of de wijzer op die meetwaarde blijft staan. Zo ja, dan kan het lichaam de ontsteking aan. Zakt de wijzer, dan spreekt men van 'Zeigerabfall', een teken dat de regulering door het lichaam te kort schiet.

Overigens, -itis en -ose kunnen (en zullen vaak) samen optreden, hetgeen ook is vast te stellen.

Normaliseren

Op de handen en voeten zijn 60 meetpunten, drie voor elke meridiaan, gesitueerd. Eén van deze meetpunten, gelegen op de duim, op de zgn. lymfe-meridiaan, is tandheelkundig van belang, daar deze informatie over de mond verschaft. Als op één van de punten van die meridiaan, lymfe 2 genoemd, de wijzer te hoog uitslaat om daarna weer terug te vallen naar een te laag niveau, dan kan door toedienen van stroomimpulsen ter plaatse van lymfe 2 de meetwaarde worden 'genormaliseerd', dat wil zeggen, een meetwaarde tussen 50 en 70 worden bereikt. Als óók lymfe 3 (die de sinus representeert) een te hoge meetwaarde toont en als deze na normalisering van lymfe 2 spontaan een normale meetwaarde

blijkt op te leveren, dan mag worden geconcludeerd dat de sinusstoornis een gevolg is van een gebeuren in de mond. (Ook het omgekeerde kan voorkomen).

Normaliseren kan geschieden door 'op- en afladen', het eerste door wisselstroom en het laatste door positieve gelijkstroom. Een te hoge meetwaarde wordt 'afgeladen' en geeft, op analoge wijze als in de vorige alinea beschreven, informatie over de aanwezigheid van een stoornis elders in het lichaam. Het 'op- en afladen' heeft maar een tijdelijk effect. Reageert de patiënt niet op de prikkeltoediening, dan zal hij ook niet goed op therapie reageren.

Toepasbaarheid

Elektro-acupunctuur kan dus dienen als diagnostisch middel voor het functioneren van organen, zelfs een ziekte in de preklinische fase opsporen. Elektro-acupunctuur wordt tevens toegepast voor het opsporen van een focus en helpt bepalen, door middel van metingen, welk homeopatisch geneesmiddel in welke potentie (= verduunning) bruikbaar en nodig is. Bij dit laatste, de geneesmiddelentest, veroorzaakt opname in het circuit van een medicament (ook indien verpakt) als het ongeschikt is een Zeigerabfall. Evenzo kan – maar dit terzijde – van voedingsmiddelen op gelijke wijze worden voorspeld of deze bij een bepaald individu allergische problemen zullen veroorzaken.

Bij de geneesmiddelen- en de toxische belastingtest worden bovendien nosoden (in verschillende mate verdunde preparaten van gedode bacteriecultures, secreten, excreten, sera of vaccins) gebruikt. Wordt door een bepaalde nosode de Zeigerabfall teniet gedaan, dan is dat hét (genees)middel van keuze.

Omdat zoals reeds eerder vermeld, twee meridianen en dus ook twee organen altijd met elkaar verbonden zijn, helpen noso-

den bij de diagnose: gesteld dat meetafwijkingen worden geconstateerd voor en de dikke darm en de mond, en dat met behulp van een nosode voor gingivitis een Zeigerabfall ontstaat voor beide meetpunten, dan is de oorzaak van de afwijkingen in de mond en niet in de darm gelegen.

Focus in de mond

Een ontsteking in de mond kan op vele plaatsen elders in het lichaam stoornissen veroorzaken. Snijtanden liggen op de meridiaan van blaas en nier, hoektanden op die van de lever en galblaas, bovenpremolaren en ondermolaren (behoudens M_3) in die van de longen en dikke darm, de onderpremolaren (behalve M_3) in de meridiaan van maag en pancreas en de derde molaren tot slot zijn geassocieerd met hart en dunne darm.

Door een juist gekozen nosode op een elektrode in de rechterhand te plaatsen kan een Zeigerabfall van meetpunt lymfe 2 teniet worden gedaan; als daardoor ook de Zeigerabfall voor een meetpunt van de dikke darm verdwijnt, dan hebben we met een focus in de mond van doen. Door prikkeling per gebitselement ('opladen') kan in geval van een Zeigerabfall aan gelieerde handmeetpunten het schuldige element, de focus, worden opgespoord.

Een granuloom of een andere afwijking bezit niet per se een focale werking; pas als dit soort afwijkingen energetisch actief zijn, bezitten zij een werking op afstand. Eerst als deze secundaire pathologische processen optreden behoeft een granuloom behandeling (tenzij men preventief wil handelen).

Opsporen van amalgaamvergiftiging

In de eerste plaats werd met nadruk gesteld dat lang niet iedereen problemen zal onderkennen als gevolg van aanwezigheid van

amalgaamrestauraties. Volgens de cursusleiders lijdt ongeveer 10% van de mensen die ziek zijn aan amalgaamovergevoeligheid, hetgeen zich in grote verscheidenheid aan symptomen kan manifesteren. Deze symptomen kunnen optreden door 1. het in oplossing gaan van amalgaam; 2. allergie en 3. de gevolgen van potentiaalverschillen (er zijn waarden tot 1 volt en van 10-30 micro-ampère gemeten). Waarden onder 100 mV, 4 micro-ampère kunnen in de regel als niet-pathologisch worden beschouwd. (Red.) Al deze problemen kunnen worden gediagnostiseerd met EAP, bij voorbeeld door de 'accu' (tijdelijk) te ontladen.

BEOORDELING

Tandartsen die EAP gebruiken werken volgens de holistische geneeskunde: zij richten zich meer op algemeen medische aspecten dan de meeste 'reguliere' tandartsen. Een probleem is dat verifieerbaar onderzoek volgens de normale wetenschappelijke normen uitgevoerd nauwelijks voorhanden is. De apostelen van de EAP staan echter niet met totaal lege handen; zij beschikken over veel casuïstiek en vermelden verbluffende resultaten.

De cursus verliep niet geheel vlekkeloos. Het programma werd hier en daar wat losjes gevolgd, maar het werd wel in zijn geheel afgewerkt. De presentatie van de tandarts was 'gladder' en indringender dan die van de arts, die echter blijk gaf van een rijkere ervaring. Maar een en ander vormde voor een groot deel van de cursisten klaarblijkelijk geen belemmering om door het enthousiasme van de cursusgevers te worden aangestoken. Een leuke cursus voor iedereen die eens wat verder wil kijken.

A. H. B. Schuurs, Amsterdam